

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Rezina din 29 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, declarat de avocatul Lefter Dumitru, în numele inculpatului

*Moșneaga Stanislav XXX, născut la
XX XXX XXX, locuitor al XXXXX, str. XXXXX XX,
cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:*

*1) sentința Judecătoriei Rezina din 24.06.2014, în
baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 100 ore de muncă
neremunerată în folosul comunității.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>05.11.2014 – 29.12.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>16.01.2017 – 28.02.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>12.09.2017 – 01.11.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 29 decembrie 2015, Moșneaga Stanislav a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Moșneaga Stanislav, fiind anterior condamnat la 24.06.2014 pentru acțiuni de violență în familie, nu și-a făcut concluzii necesare, nu a stat pe calea reeducării și în scurt timp a comis o infracțiune similară în următoarele împrejurări.

Astfel, la 29 septembrie 2014, orele 16:00, inculpatul Moșneaga Stanislav, aflându-se în apartamentul propriu, nr. XX. str. XXXXX X, or. XXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, în urma unui conflict apărut, a lovit-o pe concubina Colesnic Daria, a.n. XXX, cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, apoi cu un cuțit de bucătărie i-a aplicat o lovitură în regiunea hemitoracelui stâng, ca rezultat provocându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 384 din 22.10.2014, plagă penetrantă a hemitoracelui stâng, care posibil a fost pricinuită în rezultatul acțiunii cu un corp ascuțitor-tăitor-înțepător, posibil cu cuțitul, în termenii și circumstanțele indicate, ce se califică ca vătămare gravă, periculoasă pentru viață, cauzându-i astfel victimei dureri fizice și suferință psihică.

Instanța a reținut că inculpatul, fiind legal citat, nu s-a prezentat în ședințele de judecată, a fost anunțat în căutare și în privința lui, prin încheierea din 23.12.2014, a fost aplicată măsura de reprimare - „arest preventiv”, cu eliberarea mandatului de arest pe un termen de 30 de zile din momentul reținerii.

Totodată, vina inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Nani Vitalii, a declarat că la 29.09.2014 era la serviciu ca medic în secția de chirurgie. Pacienta Colesnic D. a fost transportată în mod urgent cu salvarea la spitalul raional Rezina și apoi de urgență în sala de operație, cu o plagă a hemitoracelui stâng. Ea a declarat că a fost lovită de către propriul soț cu cuțitul.

Martorul Gobjila Angela, în cadrul urmăririi penale a relatat că pe 28.09.2014, împreună cu concubinel Meșcov V. au venit în oșpeție la Colesnic D., au întrebuințat băuturi spirtoase. În apartament se mai aflau inculpatul și Bobîlev Denis. Stând de vorbă, la un moment, inculpatul și-a ieșit din fire și a lovit-o pe Colesnic D. cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, inclusiv cu piciorul în spate. Ultima vroia să fugă însă el o lovea și mai tare. Ea a încercat să-i despartă, însă inculpatul o îmbrâncea și pe ea. Inculpatul avea în mână un cuțit, cu care a lovit-o în regiunea spatelui pe Colesnic D.

Potrivit procesului-verbal din 29.09.2014, de la fața locului a fost ridicat un cuțit de bucătărie, cu mâner confecționat din masă plastică, de culoare neagră.

Conform procesului-verbal din 21.10.2014, cu tabele foto, s-a examinat cuțitul de bucătărie, cu mâner din masă plastică combinat cu fier, cu lungimea totală de 22 cm, lungimea lamei de 12 cm, lungimea minerului de 10 cm, lățimea lamei de 1,5 cm., pe lamă fiind o pată brună roșietică, asemănătoare cu sânge, cu lungimea de 5 cm și lățimea de 0,8 cm.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 348D din 22.10.2014, la Colesnic Daria, a.n. XXX, s-a constatat plagă penetrantă a hemitoracelui stâng, care posibil au fost pricinuite în rezultatul acțiunii cu un corp ascuțitor-tăitor-înțepător, posibil cu cuțitul, care se califică ca vătămare gravă, periculoasă pentru viață.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violență în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă

de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, anterior a mai săvârșit o infracțiune similară, este caracterizat negativ, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și rejudecarea cauzei.

Apelantul a invocat că sentința este bazată pe presupuneri.

În procesul efectuării urmăririi penale a fost asistat de către doi apărători, care, fiind din oficiu, nu i-au asigurat asistență juridică cuvenită.

A recunoscut inițial și ulterior că numai a bătut-o pe concubina Colesnic D., iar potrivit procesului-verbal din 02.10.2014, ea a declarat că nu i-a aplicat leziuni cu un oarecare cuțit.

Condamnarea este bazată doar pe declarațiilor medicului Nani V., care nu a fost martor ocular a celor întâmplate.

A fost condamnat cu încălcarea prevederilor art. 108, 109, 110, 111 CPP, fără prezența părților (inculpatului, martorilor și părții vătămate).

La urmărirea penală a recunoscut tot ce a comis față de concubina sa Colesnic D., s-au certat, doar de câteva ori a lovit-o și nu a întreprins alte acțiuni, astfel nu este proporțională pedeapsa aplicată pentru faptele săvârșite.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate.

Vinovăția inculpatului este confirmată prin administrate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

declarațiile martorilor Nani Vitalii și Gobjila Angela;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.09.2014, efectuată în apartamentul lui Moșneaga S., situat în or. XXXXX, str. XXXXX X, ap. XX, conform căruia s-a depistat și ridicat un cuțit de bucătărie, cu mâner confecționat din masă plastică, de culoare neagră;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.10.2014, cu tabele foto, conform căruia s-a examinat un cuțit de bucătărie, cu mâner din masă plastică combinat cu fier, cu lungimea totală de 22 cm, lungimea lamei de 12 cm, lungimea minerului de 10 cm, lățimea lamei de 1,5 cm., pe lamă fiind o pată brună roșietică, asemănătoare cu sângele cu lungimea de 5 cm și lățimea de 0,8 cm;

raportul de expertiză medico-legală nr. 348D din 22.10.2014, conform căruia la cet. Colesnic D., a.n. XXX, s-a constatat plagă penetrantă a hemitoracelui stâng, care posibil au fost pricinuite în rezultatul acțiuni cu un corp ascuțitor-tăitor-înțepător, posibil cu cuțitul, în termenul și circumstanțele indicate în ordonanță, fiind determinate nemijlocit de leziuni și se califică ca vătămare gravă, ca periculoasă pentru viață.

Argumentele inculpatului sunt nefondate, fiind combătute de probele administrate.

Declarațiile inculpatului precum că el n nu a înjunghiat partea vătămată, ci doar a lovit-o cu mâna de câteva ori, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de probele administrate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează integral vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Potrivit declarațiilor martorului Nani V., pacienta Colesnic D. a comunicat medicului că a fost lovită cu cuțitul de către propriul soț, iar conform declarațiilor martorului ocular Gobjila A., inculpatul și-a ieșit din fire și a lovit-o pe Colesnic D. cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, și a văzut cum inculpatul cu cuțitul în mână a lovit-o în spate pe Colesnic D.

Declarațiile martorilor Nani V. și Gobjila A. sunt consecvente, corespund cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și coroborează cu celelalte probe prezentate. Acești martori au fost preveniți de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, și prin urmare, nu există temei de a aprecia critic declarațiile lor oferite sub jurământ și care corespund adevărului.

Argumentele inculpatului că, a fost condamnat cu încălcarea prevederilor art. 108, 109, 110, 111 Cod de procedură penală, fără prezența părților (inculpat, martori și partea vătămată), care au dat declarații doar la urmărirea penală fără să depună jurământ în instanță, nu pot fi reținute ca întemeiate. Or, inculpatul nu a fost audiat de către instanța de fond, deoarece se eschiva de la judecarea cauzei, fiind plecat peste hotarele țării, motiv din care a fost anunțat în căutare în baza încheierii din 23.12.2014. Potrivit rapoartelor din 28.11.2015, Gobjila A. este decedată, Bordian E. nu este prezentă la locul de trai, locul aflării ei nu se cunoaște, Colesnic D. este plecată peste hotare. Prin urmare, instanța de fond a fost în imposibilitate de a audia pe viu martorii menționați și partea vătămată.

În instanța de apel, avocatul Lefter D. a invocat că partea vătămată Colesnic D. nu a fost audiată în instanța de fond sub jurământ, totodată menționând că la urmărirea penală partea vătămată a declarat că concubinul său Moșneaga S. nu a bătut-o și nu i-a aplicat careva lovituri cu cuțitul în spate, ci ea singură s-a lovit de ușă unde este un fier ascuțit, cauzându-și o rană la spate, după care a solicitat ajutor medical.

În acest sens, prima instanță a fost în imposibilitate de a audia partea vătămată Colesnic D., deoarece era plecată peste hotare, iar declarațiile ei nu au fost puse la baza sentinței de condamnare. Mai mult, nu pot fi reținute ca veridice declarațiile părții vătămate Colesnic D. oferite la urmărirea penală, or, fiind victima violenței în familie în repetate rânduri și continuând să conviețuiască cu concubinul său Moșneaga S., locuind și muncind în Federația Rusă, unde educă copilul lor comun XXXXX, partea vătămată a dorit să eschiveze pe inculpat de răspunderea penală pentru fapta comisă. Aceasta se confirmă și prin declarațiile martorului Nani V., medic în secția chirurgie în cadrul spitalului din r-nul Rezina, care a declarat că după operație Colesnic D. a comunicat că a fost lovită de către

propriul soț cu cuțitul, iar după ce inculpatul a vizitat-o la spital, ea nega cele declarate din start.

Totodată, declarațiile părții vătămate, că ea singură s-ar fi lovit de ușă unde este un fier ascuțit, cauzându-și o rană la spate, vin în contradicție cu circumstanțele constatate în cadrul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 29.09.2014, potrivit căruia nu au fost depistate careva pete de culoarea cafenie pe vreo ușă din apartament, ci doar pe cuțitul de bucătărie.

Este neîntemeiată și solicitarea inculpatului privind casarea sentinței și remiterea cauzei la rejudicare în instanța de fond, or, pe caz nu au fost întrunite condițiile stipulate la art. 415 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a stabilit lipsa circumstanțelor atenuante, iar ca circumstanță agravantă a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Ținând cont că inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, în stare de ebrietate provocată de alcool, este caracterizat negativ, a plecat peste hotarele Republicii Moldova, cu scopul de eschivare de la răspundere penală pentru infracțiunea comisă, instanța just a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolare de societate.

Deși inculpatul a negat că s-ar fi eschivat de la judecarea cauzei penale și nu cunoștea că era citat la ședințele de judecată, și că a fost anunțat în căutare, totuși, potrivit recipisei din 28.10.2014, lui i-a fost înmănată copia actului de învinuire în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, și astfel cunoștea că dosarul penal urma să-i fie trimis spre examinare în Judecătoria Rezina. Inculpatul intenționat a părăsit hotarele țării, pentru a se eschiva de la prezentarea în instanța de judecată și pentru a se sustrage de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Ținând cont că, inculpatul anterior a fost judecat, pentru o infracțiune similară, împotriva aceleași victime, a comis din intenție o infracțiune deosebit de gravă, în stare de ebrietate alcoolică, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu regretă cele săvârșite, nu se află pe calea corijării, prezintă un pericol social sporit, precum și, toate circumstanțele cauzei și caracteristicile inculpatului expuse de către prima instanță în conținutul sentinței, realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, este posibilă prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Astfel, pedeapsa stabilită de prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, or aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare ar duce la conștientizarea de către ultimul a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte, la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea.

5. Avocatul Dumitru Lefter a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanțele de judecată greșit au apreciat probele administrate.

În instanța de fond nu a fost audiată partea vătămată, numai pe medicul Nani V.

Declarațiile martorului Gobjila A. nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece ultima a explicat că la momentul conflictului deja se afla în stare de ebrietate, declarațiile acestui martor n-au fost nici confirmate, nici infirmate prin depozițiile părții vătămate, care pe tot mersul urmăririi penale nu a declarat că ar fi fost tăiată de inculpat.

Lipsește coincidențe între pata (presupusă de sânge) pe cuțitul ridicat și grupa de sânge a părții vătămate, or, era necesar de efectuat o expertiză de stabilire a provenienței și coincidenței cu sângele uman și anume cu cel al Dariei Colesnic, fapt ignorat de către instanțele de judecată, deși s-a solicitat în apel.

Este o încălcare gravă, judecarea cauzei în lipsa părții vătămate, care a indicat că inculpatul nu i-a aplicat nici o lovitură de cuțit.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul ordinar declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie, f.d. 181*).

Rezultă, că acest recurs ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Nani V. și Gobjila A., ultima fiind ocularul crimei și indicând cert că inculpatul a lovit victima și cu cuțitul, procesul-verbal din 29.09.2014 de cercetare și ridicare de la fața locului a cuțitului de bucătărie, cu mâner confecționat din masă plastică, de culoare neagră, procesul-verbal din 21.10.2014, cu tabele foto, privind examinarea cuțitului de bucătărie, cu mâner din masă plastică combinat cu fier, cu lungimea totală de 22 cm, lungimea lamei de 12 cm, lungimea minerului de 10 cm, lățimea lamei de 1,5 cm, pe lamă având o pată brună roșietică, asemănătoare cu sângele cu lungimea de 5 cm și lățimea de 0,8 cm, raportul de expertiză medico-legală nr. 348D din 22.10.2014, conform cărui la Colesnic D. s-a constatat plagă penetrantă a hemitoracelui stâng, care posibil au fost pricinuite în rezultatul acțiuni cu un corp ascuțitor-tăitor-înțepător, posibil cu cuțitul, în termenul și circumstanțele indicate în ordonanță, fiind determinate nemijlocit de leziuni și se califică ca vătămare gravă, ca periculoasă pentru viață, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanțele indicând clar motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) Cod penal (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Este de remarcat, că potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată, apărarea a acceptat judecarea cauzei în lipsa părții vătămate Colesnic D. și nu a înaintat demersuri privind efectuarea unor expertize judiciare.

Astfel, argumentele recurentului că s-a solicitat efectuarea unei expertiză de stabilire a provenienței petei de pe lama cuțitului ridicat, fiind o încălcare gravă, judecarea cauzei în lipsa părții vătămate, sunt absolut neîntemeiate (*pct. 5. din decizie*).

La stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în

acest sens (pct. 2 – 5. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul *Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lefter Dumitru, împotriva sentinței Judecătoriei Rezina din 29 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, în privința inculpatului Moșneaga Stanislav XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco